

ROUTE

EDUCATIONAL & SOCIAL SCIENCE JOURNAL

ISSN: 2148-5518

Volume 11, Issue 6, November 2024, p. 213-224

ArticleHistory:

Received

14/10/2024

Accept

14/11/2024

Available

online

15/11/2024

Article Information

Article Type: Research Article

This article was checked by iThenticate.

Doi Number: <http://dx.doi.org/10.17121/ressjournal.3606>

**THE CENTURY OF TÜRKİYE MAARİF MODEL:
A PERSPECTIVE ON CULTURAL VALUES AND
DIGITALIZATION IN EDUCATION**

**TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ: EĞİTİMDE KÜLTÜREL
DEĞERLER VE DİJİTALLEŞME PERSPEKTİFİ"**

Mehmet Emin Efe¹

Abstract

The Türkiye Yüzyılı Maarif Model is a transformative initiative designed to align Turkey's education system with the demands of the modern world, while also safeguarding and enhancing its national and cultural values. This model not only prioritizes academic success but also fosters the moral, emotional, and social development of students. By integrating skills such as digital literacy, critical thinking, financial awareness, and sustainability into the curriculum, the model equips students to thrive in a globalized society. Additionally, it emphasizes the preservation of national identity and cultural heritage, ensuring students grow as responsible, values-driven individuals. One of the model's key principles is promoting educational equality, offering all students, regardless of background, equal access to quality education. This paper delves into the fundamental aspects of the Türkiye Yüzyılı Maarif Model, examining its holistic approach to education, its role in developing global competencies, and its vision for shaping future generations.

Keywords: Türkiye Yüzyılı Maarif Model, education reform, digital literacy, cultural values, national identity, educational equality

Özet

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, Türkiye'nin eğitim sistemini modern dünyanın gereksinimlerine uyarlarlarken milli ve kültürel değerlerini koruma ve güçlendirme amacıyla tasarlanmış bir dönüşüm girişimidir. Bu model, yalnızca akademik başarıyı ön planda tutmakla kalmaz, aynı zamanda öğrencilerin ahlaki, duygusal ve sosyal gelişimlerini de teşvik eder. Müfredatta dijital okuryazarlık, eleştirel düşünme, finansal farkındalık ve sürdürülebilirlik gibi becerileri entegre ederek, öğrencilerin küreselleşen toplumda başarılı olmalarını sağlar. Bununla birlikte, milli kimlik ve kültürel mirasın korunmasına vurgu yaparak, öğrencilerin sorumluluk sahibi ve değer odaklı bireyler olarak yetişmesini amaçlar. Modelin temel ilkelerinden biri de eğitimde fırsat eşitliğini teşvik etmek ve her öğrencinin, arka planı ne olursa olsun, kaliteli eğitime eşit erişimini sağlamaktır. Bu makale, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin temel unsurlarını, eğitimdeki bütüncül yaklaşımını, küresel yetkinlikler kazandırmadaki rolünü ve geleceği şekillendirme vizyonunu incelemektedir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, eğitim reformu, dijital okuryazarlık, kültürel değerler

¹ Okul Müdürü. Manisa Milli Eğitim Müdürlüğü, Yunusemre İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü. efegeneral@gmail.com. ORCID:0009-0000-0938-8003

GİRİŞ

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, Türkiye'nin eğitim sistemini modern dünyaya entegre ederken aynı zamanda milli ve kültürel değerleri koruma ve güçlendirme amacıyla yapılandırılmış kapsamlı bir reform projesidir. Bu model, bireylerin yalnızca akademik bilgiyle donatılmasını değil, aynı zamanda ahlaki, kültürel ve sosyal sorumluluk bilinci yüksek bireyler olarak yetiştirilmesini hedeflemektedir. Maarif Modeli'nin en dikkat çeken yönlerinden biri, **bütüncül bir eğitim anlayışı** ile sadece bilgi aktarımına odaklanmaması, öğrencilerin entelektüel, duygusal ve ahlaki gelişimlerini aynı ölçüde önemseyen bir yaklaşımı benimsemesidir. Bu yaklaşım, eğitimin tüm bireyler için erişilebilir olması gerektiğini savunurken, fırsat eşitliği sağlayarak her bireyin potansiyelini gerçekleştirme için gerekli koşulları yaratmayı amaçlar. Eğitimde bu dengeyi kurarken dijitalleşme ve teknolojinin artan etkisi göz önünde bulundurulmakta, dijital okuryazarlık, bilgi okuryazarlığı gibi modern becerilerin müfredata entegre edilmesi, bireylerin küresel dünya ile uyum içinde yaşamalarını sağlayacak şekilde donatılmaları hedeflenmektedir. Dijital okuryazarlığın yanı sıra, finansal okuryazarlık, sürdürülebilirlik bilinci gibi çağın gereksinimlerine yanıt veren becerilerin kazandırılması da Maarif Modeli'nin önemli unsurları arasında yer alır. Bu becerilerin geliştirilmesi, Türkiye'nin eğitim sistemini küresel rekabet koşullarına hazırlarken, aynı zamanda öğrencilerin dijital dünyada sorumluluk sahibi bireyler olarak var olmalarını sağlar. Modelin bir diğer önemli bileşeni, milli ve kültürel değerlerin eğitimin merkezinde yer almasıdır. Öğrencilere sadece akademik bilgi değil, tarih bilinci, milli kimlik ve ahlaki değerlerin de kazandırılması gerektiği vurgulanmaktadır. **Erdem-Değer-Eylem Çerçevesi** bu noktada devreye girer ve öğrencilerin adalet, sorumluluk, saygı gibi temel insani değerlerle donatılmalarını sağlar. Öğrencilerin karakterlerinin gelişmesi, topluma faydalı bireyler olmalarını sağlamak adına oldukça önemlidir ve bu süreçte eğitim, bireysel başarıyı toplumsal sorumlulukla dengeler. Maarif Modeli, Türkiye'nin uluslararası eğitim sistemleri ile uyumlu hale gelmesini ve aynı zamanda milli değerlerini koruyarak küresel rekabet gücünü artırmayı hedefleyen güçlü bir vizyon sunar. Eğitimde teknolojinin ve dijitalleşmenin artan etkisi ile birlikte, öğrencilere çağın gereksinimlerine uygun modern becerilerin kazandırılması ve bu becerilerin milli değerlerle harmanlanması, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin özgün yönlerinden biridir. Bu bağlamda model, Türkiye'nin eğitim sisteminin dünya çapında rekabet edebilir hale gelmesini sağlamayı amaçlar ve öğrencilerin hem akademik hem de toplumsal olarak güçlü bireyler olarak yetişmesini destekleyen bütüncül bir eğitim anlayışını hayata geçirir.

Türkiye Yüzyılı Vizyonu ve Eğitim Reformu

Türkiye Yüzyılı Vizyonu ve Eğitim Reformu başlığı, Türkiye'nin 21. yüzyılda küresel hedeflerine ulaşmak amacıyla gerçekleştirdiği köklü eğitim reformlarını kapsamaktadır. Bu vizyon, ülkenin ekonomik, sosyal ve kültürel ilerlemesini destekleyecek nitelikli bireyler yetiştirme amacını taşımaktadır. Eğitim sistemindeki dönüşüm, sadece akademik başarıya değil, aynı zamanda öğrencilere eleştirel düşünme, yaratıcılık ve problem çözme becerileri kazandırmaya odaklanmaktadır. Bu kapsamda Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, dijitalleşmenin ve çağın gerektirdiği diğer becerilerin eğitim müfredatına entegre edilmesi gerektiğini savunur. Öğrencilerin yalnızca bilgiyle donatılması yeterli görülmemekte, onların sosyal, duygusal ve ahlaki gelişimlerini de destekleyecek bir eğitim modeli oluşturulmaktadır. Bu bütüncül eğitim yaklaşımı, öğrencilerin akademik başarılarının yanında sosyal sorumluluk bilinci kazanmalarını da hedefler (Emin, 2018) Eğitim reformu süreci, milli değerlerin korunması ve evrensel değerlerle harmanlanmasını da içermektedir. Bu bağlamda, değerler eğitimi Türkiye Yüzyılı Vizyonu'nun önemli bileşenlerinden biridir. Öğrencilere milli ve manevi değerlerin kazandırılması hedeflenmekte ve bu değerlerin yalnızca belirli derslerde değil, tüm eğitim müfredatında işlenmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Eğitim sistemine entegre edilen bu yaklaşımla öğrencilerin erdemli bireyler olarak yetiştirilmesi sağlanmakta ve onların hem ulusal hem de küresel ölçekte sorumluluk sahibi bireyler haline gelmeleri amaçlanmaktadır (Dayıoğlu Öcal ve İşcan, 2020)

Bunun yanı sıra, Türkiye Yüzyılı Vizyonu ile eğitimde fırsat eşitliği de ön plana çıkarılmaktadır. Eğitim reformları, dezavantajlı grupların eğitime erişimini artırmak ve her

bireyin potansiyelini gerçekleştirmesine olanak tanıyan bir yapı oluşturmak amacıyla şekillendirilmiştir. Eğitimde fırsat eşitliği sağlanması, sosyal adaletin güçlendirilmesi açısından önemlidir ve bu sayede her öğrencinin eğitim sürecine tam katılımı sağlanabilmektedir. Sonuç olarak, Türkiye Yüzyılı Eğitim Reformu, bireylerin sadece akademik başarılarına değil, aynı zamanda topluma katkı sunacak donanımlı bireyler olmalarına olanak tanıyan kapsamlı bir reform sürecini ifade etmektedir. Bu süreç, Türkiye'nin uluslararası eğitim sistemleri ile rekabet edebilme kapasitesini artırmayı ve bireylerin dijital dünyanın gereksinimlerine uyum sağlamalarını amaçlamaktadır (Doğru, Gençosman, Ataalkın ve Şeker, 2012)

Maarif Modeli'nin Eğitimdeki Rolü ve Önemi

Türkiye Yüzyılı Vizyonu, Türkiye'nin eğitim sistemini güçlendirmek ve küresel rekabet gücünü artırmak için geliştirilen kapsamlı bir eğitim reform hareketidir. Bu vizyon, eğitimde sadece bilgi aktarımına değil, aynı zamanda bireylerin ahlaki, duygusal ve sosyal gelişimlerine odaklanarak bütüncül bir eğitim modeli sunmayı amaçlar (Yurdakal, 2024). Maarif Modeli, öğrencilerin erdem, değer ve eylem üçgeninde şekillenmesini hedefleyerek onları toplumsal sorumluluk sahibi bireyler olarak yetiştirmeyi hedefler. Eğitimde Erdem-Değer-Eylem Çerçevesi, adalet, sorumluluk ve saygı gibi temel değerlerin öğrencilere kazandırılmasını amaçlamakta, bu değerler etrafında bireylerin davranışlarının şekillenmesine rehberlik etmektedir (MEB, 2024). Maarif Modeli, ayrıca Türkiye'nin uluslararası eğitim sahnesinde daha aktif rol almasını sağlamaktadır. Bu kapsamda Türk Maarif Vakfı (TMV), Türkiye'nin eğitimde yumuşak gücünü kullanarak uluslararası eğitim faaliyetlerinde etkin rol oynamaktadır. TMV, sadece Türk öğrenciler için değil, dünya genelinde birçok öğrenciye eğitim fırsatları sunarak Türkiye'yi küresel bir eğitim merkezi haline getirmeyi hedeflemektedir. Vakfın bu çalışmaları, Türkiye'nin eğitim alanında uluslararası tanınırlığını ve etki gücünü artırmaktadır (Akgün & Özkan, 2020). Maarif Modeli, öğrencilerin 21. yüzyılın gereksinimlerine uygun şekilde bilgi ve becerilerle donatılmalarını sağlarken, aynı zamanda milli ve manevi değerlerin korunması ve geliştirilmesiyle bireylerin karakter gelişimine katkı sunar (Ülçay, 2024). Bu model, fırsat eşitliği ilkesine dayanarak her öğrencinin kaliteli eğitime erişimini sağlamayı ve böylece toplumsal adaleti güçlendirmeyi amaçlamaktadır. Maarif Modeli'nin eğitime yaklaşımı, bireylerin sadece akademik başarılarını değil, topluma ve insanlığa katkıda bulunacak ahlaki değerlere sahip olmalarını hedefler. Bu nedenle, öğrencilerin küresel düzeyde rekabet edebilir bilgi ve becerilerle donatılmasının yanı sıra, toplumsal bilinci ve sorumluluğu yüksek bireyler olarak yetişmeleri önceliklidir (Yurdakal, 2024)

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli: Geleceğin Eğitim Vizyonu

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, Türkiye'nin eğitim sistemini 21. yüzyılın gereksinimlerine göre yeniden yapılandırmayı ve küresel düzeyde rekabet edebilecek bir eğitim sistemi oluşturmayı hedeflemektedir. Bu modelin ana amacı, öğrencilerin akademik başarılarının yanı sıra, duygusal, sosyal ve ahlaki gelişimlerini destekleyen bir eğitim sunmaktır. Aynı zamanda, milli ve manevi değerlerin korunmasını, dijitalleşen dünyada küresel vatandaş olma bilinciyle harmanlamayı amaçlamaktadır (Çelebi, 2015). Maarif Modeli'nin temel taşlarından biri, 21. yüzyıl becerilerinin öğrencilere kazandırılmasıdır. Bu beceriler, dijital okuryazarlık, eleştirel düşünme, problem çözme ve yaratıcı düşünme gibi becerileri içerir. Teknolojinin eğitim sistemine entegrasyonu, bu becerilerin kazandırılmasında önemli bir rol oynamaktadır. Teknoloji ve dijitalleşme, eğitimde hem öğrencilerin bilgiye erişimini kolaylaştırmakta hem de onların modern dünyaya adapte olma süreçlerini hızlandırmaktadır. Dijitalleşme ile birlikte, öğrencilerin teknolojiyi sadece kullanıcı düzeyinde değil, üretici olarak da kullanabilmeleri teşvik edilmektedir. Bu, öğrencilerin gelecekte iş dünyasında rekabet edebilme kapasitelerini artıracaktır (Alp, 2019; Kükey, 2015).

Erdem-Değer-Eylem Çerçevesi, Maarif Modeli'nin karakter eğitiminde temel bir yere sahiptir. Bu çerçeve, öğrencilerin sadece akademik bilgi edinmelerini değil, aynı zamanda toplumsal değerleri benimsemelerini amaçlar. Bu bağlamda adalet, saygı ve sorumluluk gibi değerler, öğrencilerin eğitim süreçlerinde aktif olarak işlenir. Öğrenciler bu değerlerle donatıldığında, toplumsal sorumluluk sahibi bireyler olarak yetişmeleri sağlanır. Bu sistem, öğrencilerin yalnızca bireysel başarılarıyla değil, aynı zamanda topluma katkı

sağlama potansiyelleriyle de değerlendirilmelerini hedefler (Çelebi, 2015). Maarif Modeli'nin bir diğer önemli hedefi, fırsat eşitliği sağlamaktır. Eğitimde fırsat eşitliği, tüm öğrencilerin eşit şartlar altında nitelikli eğitime erişmesini sağlayarak, sosyal adaletin güçlendirilmesini amaçlar. Dezavantajlı grupların eğitime katılımını artıran bu yaklaşım, toplumsal bütünleşmeyi desteklemekte ve bireylerin potansiyellerini tam anlamıyla ortaya koymalarına olanak tanımaktadır. Bu doğrultuda, fırsat eşitliği sadece teoride kalmamakta, pratikte eğitim müfredatına entegre edilmektedir. Böylece, eğitimdeki sosyal adaletsizliklerin önüne geçilmesi ve her öğrencinin fırsatlardan eşit şekilde faydalanabilmesi sağlanmaktadır (Alp, 2019). Maarif Modeli'nin diğer bir önemli bileşeni, geleceğin iş gücüne hazırlık sürecidir. Öğrencilerin, 21. yüzyılın hızla değişen iş dünyasında başarılı olabilmeleri için gerekli becerilerle donatılmaları hedeflenmektedir. Bu doğrultuda müfredat, öğrencilerin iş dünyasında ihtiyaç duyacakları yaratıcı düşünme, problem çözme ve iş birliği becerilerine odaklanacak şekilde düzenlenmiştir. Bu süreçte öğrencilerin sadece teorik bilgiyle değil, aynı zamanda uygulamalı eğitimlerle de desteklenmesi büyük önem taşır (Kükey, 2015).

Eğitimde Teknoloji ve Dijitalleşme

Eğitimde teknolojinin entegrasyonu, öğretme ve öğrenme süreçlerini yeniden yapılandırarak erişilebilirliği artırmakta ve öğrencilere bilgiye daha hızlı ve dinamik bir şekilde ulaşma imkanı sunmaktadır. Dijitalleşme sayesinde öğretmenler ve öğrenciler için yeni fırsatlar doğarken, aynı zamanda 21. yüzyıl becerilerinin kazandırılmasına da katkı sağlanmaktadır (Metin, 2018). Teknoloji destekli öğrenme ortamları, öğrencilerin bireysel hız ve düzeylerine uygun olarak kişiselleştirilmiş bir eğitim sunarken; görsel ve işitsel materyallerle zenginleşmiş interaktif dersler, öğrencilerin ilgi ve motivasyonlarını artırmaktadır (Sani-Bozkurt, 2017; Çelik & Gündoğdu, 2019). Dijital araçların eğitime dahil edilmesi, eleştirel düşünme ve yaratıcı problem çözme becerilerini geliştirmenin yanı sıra, fırsat eşitliğini sağlama yönünde de katkı sunmaktadır. Özellikle dezavantajlı gruplar ve özel gereksinimi olan bireyler için eğitim materyallerine erişim kolaylaşmakta; sesli kitaplar ve altyazılı videolar gibi yardımcı teknolojilerle eşit eğitim fırsatları sağlanmaktadır (Metin, 2018; Sani-Bozkurt, 2017).

Teknolojinin sunduğu bir diğer avantaj ise, yapılandırmacı öğrenme yaklaşımını destekleyerek öğrencileri aktif bir öğrenme sürecine katmasıdır. Dijital araçlar, öğrencilerin pasif bilgi alıcıları olmaktan çıkarak, derslere aktif katılımını teşvik eder ve böylece daha derin bir öğrenme deneyimi sunar (Özdemir, 2020). Çevrimiçi platformlar sayesinde öğrenciler, iş birliği yaparak projeler geliştirme ve fikirlerini paylaşma fırsatına sahip olurken, dijital okuryazarlık becerilerini de geliştirmektedir. Bu, onların eleştirel düşünme ve güvenli internet kullanımı gibi önemli yetkinlikler kazanarak gelecekteki meslek yaşamlarında başarılı olmalarına olanak tanır (Metin, 2018).

Eğitimde Dijital Dönüşümün Zorlukları ve Fırsatlar

Her ne kadar teknoloji ve dijitalleşme eğitim süreçlerini zenginleştiriyor olsa da, bu dönüşümün beraberinde getirdiği bazı zorluklar da mevcuttur. Öncelikle, dijitalleşmenin başarılı bir şekilde uygulanabilmesi için güçlü bir teknik altyapı gereklidir. Özellikle kırsal bölgelerdeki okullarda, yeterli internet erişimi ve teknoloji altyapısının bulunmaması, öğrencilerin bu fırsatlardan eşit bir şekilde faydalanmasını zorlaştırabilir. Ayrıca, öğretmenlerin teknoloji kullanımına dair yeterli bilgi ve beceriye sahip olması da bu sürecin başarılı olabilmesi için kritik bir faktördür (Gültekin & Karadeniz, 2020). Ancak bu zorluklara rağmen, eğitimde dijitalleşmenin sunduğu fırsatlar, teknolojinin etkili bir şekilde kullanıldığı durumlarda çok daha fazladır. Öğretmenlerin teknoloji konusunda aldıkları hizmet içi eğitimler, onların sınıflarda daha verimli bir şekilde teknoloji kullanımını sağlar. Öğretmenler, teknolojiyi sadece bir araç olarak kullanmakla kalmaz, aynı zamanda dijital araçları derslerine entegre ederek öğrencilerin öğrenme deneyimini zenginleştirirler (Sani-Bozkurt, 2017). Bu durum, eğitimin daha yenilikçi ve esnek hale gelmesine olanak tanır.

Yüzyıl Becerileri ve Gelecek İş Gücüne Hazırlık

21. yüzyılın hızla değişen ve gelişen dünyasında, bireylerin iş gücü piyasasında rekabet edebilmesi için 21. yüzyıl becerilerine sahip olmaları kritik hale gelmiştir. Bu beceriler,

sadece akademik bilginin ötesine geçerek, bireylerin eleştirel düşünme, yaratıcı problem çözme, iş birliği, teknoloji okuryazarlığı ve liderlik gibi alanlarda donanımlı olmalarını gerektirmektedir (Alkış, 2020). Yüzyıl becerileri, bireylerin sadece bilgiye erişme ve kullanma yeteneğini değil, aynı zamanda bu bilgiyi nasıl işleyip uygulayacaklarını, yenilikçi çözümler üretecek şekilde nasıl değerlendireceklerini de içermektedir. Bu bağlamda, eğitim sistemleri de bu becerileri kazandırmak amacıyla önemli değişikliklere gitmektedir. Eğitimde teknoloji entegrasyonu, öğrencilere bu becerileri kazandırmanın en etkili yollarından biri olarak öne çıkmaktadır. Web 2.0 araçları gibi dijital platformlar, öğrencilerin yaratıcı düşünme, iş birliği ve iletişim becerilerini geliştirme noktasında önemli fırsatlar sunmaktadır (Kutlu Demir, 2018). Bu araçlar, öğrencilerin aktif olarak katılımını teşvik ederken, onların dijital okuryazarlık becerilerini de güçlendirmektedir. Yapılan araştırmalar, 21. yüzyıl becerilerinin gelişiminde en önemli unsurlardan birinin eleştirel düşünme olduğunu vurgulamaktadır. Özellikle eğitim müfredatlarında bu becerinin yeterince yer almadığına dair eleştiriler yapılmaktadır. Örneğin, yapılan bir çalışmada, 2018 Fen Bilimleri müfredatındaki kazanımların 21. yüzyıl becerileri açısından yetersiz olduğu tespit edilmiştir (Cingöz, 2023). Bu durum, müfredatın güncellenmesi ve bu becerilerin dengeli bir şekilde dağıtılmasının gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Gelecek iş gücüne hazırlık sürecinde üniversite öğrencileri üzerinde yapılan bir başka araştırma ise, bu becerilerin öğrencilerin cinsiyetine, yaşına ve sosyoekonomik durumuna göre farklılık gösterdiğini ortaya koymuştur. Bu becerilere sahip olma derecesinin, özellikle üniversitede aldığı eğitimle de yakından ilişkili olduğu bulunmuştur (Alkış, 2020). Bu araştırmalar, yüzyıl becerilerinin kazanılmasının bireylerin eğitim yaşamı boyunca desteklenmesi gerektiğini göstermektedir.

21. yüzyılda iş gücü piyasası, teknolojik gelişmeler, küreselleşme ve dijitalleşmenin etkisiyle büyük bir dönüşüm geçirmektedir. Bu hızlı değişim, iş gücüne katılacak bireylerin sadece akademik bilgiye değil, 21. yüzyıl becerileri olarak bilinen bir dizi yeteneğe de sahip olmasını zorunlu kılmaktadır. Bu beceriler arasında eleştirel düşünme, yaratıcı problem çözme, teknoloji okuryazarlığı, liderlik, iletişim ve iş birliği gibi yetkinlikler öne çıkmaktadır. Bu bağlamda, eğitim sistemlerinin de öğrencileri geleceğin iş gücüne hazırlamak amacıyla bu becerileri kazandırmaya yönelik yeniden yapılandırılması gerekmektedir (Alkış, 2020). Eleştirel düşünme ve yaratıcı problem çözme, iş dünyasında karşılaşılan karmaşık sorunlara yenilikçi çözümler üretebilme yeteneğini ifade eder. Bu beceriler, bireylerin mevcut bilgilerden yola çıkarak yeni fikirler geliştirmelerine ve belirsizliklerle dolu bir dünyada kararlar alabilmelerine olanak tanır. Eğitim sistemlerinde bu becerilerin geliştirilmesi, öğrencilerin problem çözme süreçlerine aktif olarak katılımını sağlayan uygulamalı öğrenme yaklaşımlarıyla mümkün kılınabilir. İş birliği ve iletişim becerileri ise, günümüz iş dünyasında takım çalışmasının ve etkili iletişimin önemini vurgulamaktadır. Öğrencilerin dijital araçlarla birlikte çalışma, fikir alışverişinde bulunma ve projeleri birlikte yönetme deneyimi kazanmaları, onların iş hayatında daha başarılı olmalarını sağlar (Kutlu Demir, 2018).

Bu kapsamda, eğitimde dijitalleşme ve teknoloji entegrasyonu, 21. yüzyıl becerilerinin kazandırılması sürecinde merkezi bir rol oynamaktadır. Teknoloji, öğrencilere sadece bilgiye erişim kolaylığı sunmakla kalmaz, aynı zamanda onların dijital okuryazarlık becerilerini geliştirir ve onları dijital dünyaya hazırlıklı bireyler haline getirir. Web 2.0 araçları ve diğer dijital platformlar, öğrencilerin iş birliği yapma, yaratıcı projeler üretme ve bilgi paylaşma becerilerini güçlendirir. Bu araçlar, aynı zamanda öğrencilerin bağımsız öğrenme yetkinliklerini geliştirmelerini teşvik eder (Cingöz, 2023).

Gelecek iş gücüne hazırlık sürecinde, eğitim sistemlerinde yapılması gereken en önemli reformlardan biri, müfredatın bu beceriler doğrultusunda yeniden yapılandırılmasıdır. Eğitim programları, öğrencilerin iş dünyasında karşılaştıkları sorunlara çözüm üretebilecek donanımı kazanmalarını sağlayacak şekilde düzenlenmelidir. Ayrıca, üniversite düzeyinde yapılan araştırmalar, bu becerilerin geliştirilmesinin öğrencilerin yaş, cinsiyet ve sosyoekonomik durum gibi değişkenlere bağlı olarak farklılık gösterebileceğini ortaya koymuştur. Bu nedenle, eğitimde eşit fırsatlar sunulması ve tüm öğrencilerin bu becerileri kazanabilmesi için kapsayıcı bir yaklaşım benimsenmelidir (Alkış, 2020).

Maarif Modeli'nin Reform Stratejileri

Maarif Modeli, Türkiye'nin eğitim sistemini yeniden yapılandırmayı ve geleceğin gereksinimlerine uyum sağlayacak bir yapı oluşturmayı amaçlayan bir reform stratejisidir. Model, öğrencilerin yalnızca akademik başarılarını artırmayı değil, aynı zamanda ahlaki, sosyal ve duygusal gelişimlerini desteklemeyi hedeflemektedir. Bu çerçevede geliştirilen stratejik bileşenler, dijitalleşme, müfredat reformu, fırsat eşitliği ve hesap verebilirlik gibi önemli konulara odaklanmaktadır.

Teknoloji ve Dijitalleşme

Maarif Modeli'nin reform stratejilerinin ilk ayağı, eğitimde dijitalleşmeyi hızlandırmak ve teknolojiyi etkin bir şekilde kullanmayı teşvik etmektir. Bu strateji, özellikle dijital platformlar ve teknolojik araçlar kullanılarak, eğitim süreçlerinin daha dinamik ve erişilebilir hale getirilmesini amaçlamaktadır. Dijitalleşme sayesinde öğrenciler, yaratıcı düşünme, eleştirel problem çözme ve iş birliği gibi becerilerini geliştirirken, öğrenme materyallerine daha hızlı ve kolay bir şekilde erişebilmektedir (Cingöz, 2023). Eğitimde dijitalleşme, kırsal kesimlerde yaşayan öğrenciler için de kaliteli eğitime erişim anlamında önemli bir fırsat sunmaktadır.

Müfredat Reformu

Maarif Modeli'nin temel stratejilerinden biri olan müfredat reformu, öğrencilerin 21. yüzyıl becerilerini kazanmasını sağlamak amacıyla yapılmaktadır. Eğitim sistemlerinde eleştirel düşünme, yaratıcı problem çözme, iş birliği gibi becerilerin kazandırılması, iş gücüne hazırlanma sürecinde önemli bir yere sahiptir. Müfredatta yapılan yenilikler, özellikle fen bilimleri ve matematik gibi derslerde öğrencilerin analitik düşünme becerilerini geliştirmeye yönelik adımlar içermektedir (Alkış, 2020).

Fırsat Eşitliği ve Kapsayıcılık

Maarif Modeli, eğitimde fırsat eşitliğini sağlamayı amaçlayan politikalar geliştirmektedir. Eğitimde fırsat eşitliği, özellikle dezavantajlı öğrencilerin eğitime erişimini kolaylaştırmayı ve her bireyin potansiyelini ortaya çıkarmayı amaçlayan bir stratejidir. Bu bağlamda, kırsal kesimlerdeki öğrencilere daha fazla kaynak sunulmakta ve eğitimde sosyal adaletin sağlanması hedeflenmektedir. Eğitimde fırsat eşitliği, toplumun her kesiminin eğitime katılımını artırmayı amaçlamaktadır (Kutlu Demir, 2018).

Eğitim Yönetimi ve Hesap Verebilirlik

Maarif Modeli'nin bir diğer önemli stratejisi, eğitimde şeffaflık ve hesap verebilirlik ilkelerinin güçlendirilmesidir. Eğitim yönetiminde hesap verebilirlik, hem öğretmenler hem de okul yönetimleri için daha etkili bir yönetim sistemi oluşturmayı amaçlar. Bu strateji, aynı zamanda öğrencilerin ve öğretmenlerin performans değerlendirmelerinin objektif ölçütlere dayalı olarak yapılmasını sağlar ve eğitim süreçlerinin daha etkili bir şekilde yönetilmesine katkı sunar (Yıldırım, 2006).

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, Türkiye'nin eğitim sisteminde reformlar gerçekleştirerek çağın gerekliliklerine uygun, daha kapsayıcı ve fırsat eşitliğine dayalı bir yapı oluşturmayı hedefleyen önemli bir girişimdir. Bu modelin stratejik amacı, eğitimde dijitalleşme ve teknoloji entegrasyonu, müfredat yenilikleri, fırsat eşitliği sağlama ve kapsayıcı eğitim politikalarını hayata geçirmektir. Maarif Modeli'nin reform stratejileri, öğrencilerin hem akademik hem de sosyal-duygusal becerilerini geliştiren bütüncül bir yaklaşım sunar. Bu modelin temel bileşenleri, dijital okuryazarlık ve teknoloji kullanımına dayanan modern öğretim yöntemlerini teşvik etmek, kapsayıcı eğitim politikalarını uygulamaya koymak ve fırsat eşitliği sağlama hedeflerine ulaşmaktır. Eğitimde dijitalleşme, eğitim materyallerine erişimi artırarak, öğrencilerin dijital beceriler kazanmasını sağlar ve onların öğrenme süreçlerine aktif katılımını teşvik eder (Kaya, 2019). Eğitimde kapsayıcılık, dezavantajlı öğrenci gruplarının eğitim süreçlerine etkin katılımını sağlamak amacıyla geliştirilmiş bir stratejidir. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, özellikle dezavantajlı gruplar ve özel eğitim gereksinimi olan öğrenciler için kapsayıcı ortamlar yaratmayı amaçlar. Bu bağlamda, Milli Eğitim Bakanlığı (MEB), dezavantajlı grupların eğitimde eşit fırsatlara sahip olabilmeleri için çeşitli politikalar geliştirmekte ve uygulamaktadır. Yapılan araştırmalar, mevcut

kapsayıcı eğitim politikalarının yeterli düzeyde olmadığını ortaya koymuş ve daha kapsayıcı uygulamalara ihtiyaç olduğunu belirtmiştir (Demirel Kaya, 2019). Maarif Modeli'nin reform stratejilerinden biri de, eğitimde fırsat eşitliği sağlamaktır. Fırsat eşitliği, her öğrencinin sosyoekonomik durumuna, yaşadığı bölgeye veya bireysel farklılıklarına bakılmaksızın eşit eğitim olanaklarına sahip olmasını ifade eder. Türkiye'de eğitimde fırsat eşitliğini sağlamak için çeşitli politikalar geliştirilmiş olsa da, uygulamada eksiklikler yaşanmaktadır. Özellikle kırsal bölgelerde eğitim kalitesinin artırılması ve teknolojik altyapının geliştirilmesi gibi konular öncelikli hedefler arasında yer almaktadır (Uçkaç, 2003).

Öğrenci Merkezli Öğrenme ve Deneyimsel Eğitim

Maarif Modeli, Türkiye'nin eğitim sistemini modernize ederek, küresel eğitim trendlerine uyumlu bir yapı oluşturmayı hedefleyen kapsamlı bir reform hareketidir. Bu modelin temel stratejileri, eğitimde dijitalleşme, kapsayıcılık, fırsat eşitliği, öğrenci merkezli öğrenme ve deneyimsel eğitimi içermektedir. Her bir bileşen, öğrencilerin sadece akademik olarak değil, aynı zamanda sosyal, duygusal ve ahlaki olarak gelişmesini sağlayacak çok yönlü bir eğitim sunmayı amaçlamaktadır.

Maarif Modeli, eğitim sisteminde kapsamlı bir dönüşüm gerçekleştirmek için çeşitli stratejiler benimsemiştir. Bu stratejiler, eğitimin her düzeyinde uygulanabilir, yenilikçi yöntemler ve dijitalleşmeye dayalı modern öğretim tekniklerini içermektedir. Özellikle dijital okuryazarlık ve teknoloji kullanımının artırılması, öğrencilere dijital dünyada başarılı olmaları için gereken becerileri kazandırmayı hedeflemektedir. Ayrıca, bu stratejiler öğretmenlerin dijital kaynakları etkin bir şekilde kullanmalarını teşvik ederek, eğitim süreçlerinin daha verimli hale getirilmesini sağlamaktadır (Alp, 2019).

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, ülkenin eğitim sistemini çağdaş normlara uygun bir şekilde yeniden yapılandırmayı amaçlayan geniş kapsamlı bir reform hareketidir. Bu model, sadece akademik başarıya odaklanmaktan ziyade, öğrencilerin 21. yüzyıl becerileri ile donatılmasını ve onların küresel ölçekte rekabet edebilir bireyler olarak yetiştirilmesini hedefler. Eğitimde fırsat eşitliği ve kapsayıcılık, bu modelin merkezinde yer alan diğer önemli hedeflerdir. Her öğrencinin sosyoekonomik durumuna veya bulunduğu bölgeye bakılmaksızın eşit eğitim fırsatlarına sahip olmasını sağlamak, bu modelin temel taşlarından biridir (Kaya, 2019).

Eğitimde kapsayıcılık, dezavantajlı grupların eğitim süreçlerine tam katılımını sağlamayı amaçlayan stratejik bir yaklaşımdır. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, özellikle dezavantajlı öğrenci gruplarına yönelik kapsayıcı politikalar geliştirmeyi hedeflemektedir. Bu stratejiler, öğrencilerin toplumsal eşitlik ilkesi doğrultusunda eşit eğitim fırsatlarına erişimlerini sağlar. Yapılan araştırmalar, kırsal kesimlerde yaşayan öğrencilerin eğitim süreçlerine daha fazla katılmasını sağlamak amacıyla dijital altyapının geliştirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır (Karabulut, G. 2018).

Öğrenci merkezli öğrenme, öğrencilerin eğitim sürecinde aktif bir rol üstlenmesini sağlayan bir yaklaşımdır. Bu modelde, öğrenciler sadece bilgi alan pasif bireyler olarak değil, bilgiyi üreten ve değerlendiren aktif katılımcılar olarak görülür. Bu öğrenme süreci, öğrencilerin bireysel yeteneklerini ve ilgi alanlarını merkeze alarak onların kendi hızlarına göre öğrenmelerini destekler. Deneyimsel eğitim, öğrencilerin öğrendiklerini pratik uygulamalar ve gerçek hayat deneyimleri ile pekiştirmelerini sağlayan bir yaklaşımdır. Deneyimsel eğitim, öğrencilerin eleştirel düşünme ve problem çözme becerilerini geliştirmeyi hedefler (Karabulut, 2018).

Maarif Modeli: Türkiye'nin Eğitimde Küresel Rekabet Stratejisi

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, ülkenin eğitim sistemini modernize ederek küresel eğitim standartlarıyla rekabet edebilecek bir yapıya dönüştürmeyi hedeflemektedir. Bu modelin temel amacı, öğrencilere 21. yüzyıl becerilerini kazandırarak uluslararası alanda rekabet edebilmelerini sağlamaktır. Eleştirel düşünme, yaratıcı problem çözme ve teknoloji okuryazarlığı gibi yetkinlikler, Maarif Modeli'nin merkezinde yer alır ve öğrencilerin küresel iş dünyasına hazırlanmasında kritik bir rol oynar.

Küresel Eğitim Standartlarıyla Uyum

Maarif Modeli'nin rekabet stratejisi, öğrencilerin dünya genelinde uygulanan STEM (bilim, teknoloji, mühendislik ve matematik) eğitimi gibi alanlarda yetkin bireyler olarak yetişmelerine odaklanır. STEM eğitiminin güçlendirilmesi, Türk öğrencilerin hem akademik hem de teknolojik yeterliliklerini artırarak, küresel düzeyde rekabet edebilmelerini sağlar. Aynı zamanda fırsat eşitliği ve kapsayıcılık ilkeleri, Maarif Modeli'nin ayrılmaz parçalarıdır. Bu strateji, her öğrencinin eğitim fırsatlarından eşit şekilde yararlanmasını ve dezavantajlı grupların eğitimde daha fazla yer almasını amaçlamaktadır (Ülçay, 2024).

Maarif Modeli'nin Reform Stratejileri

Eğitimde küresel rekabet edebilirliği artırmak için Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, dijitalleşme, müfredat reformu ve kapsayıcı eğitim politikalarını uygulamaya koymaktadır. Dijitalleşme, eğitimde fırsat eşitliğini sağlamanın yanı sıra, öğrencilerin dijital beceriler kazanmasını sağlayarak, onları gelecekteki iş dünyasında başarılı bireyler haline getirmeyi hedefler. Bu stratejiyle birlikte müfredatta yapılan yenilikler, eleştirel düşünme ve problem çözme becerilerinin ön plana çıkarılmasına katkıda bulunmaktadır (Akpınar & Koksalan, 2024). Türkiye'nin eğitim alanında küresel bir oyuncu olma hedefi doğrultusunda hayata geçirilen Maarif Modeli, sadece iç piyasada değil, yurt dışı eğitim pazarlarında da önemli fırsatlar yaratmaktadır. Türkiye'nin eğitim ihracatı kapsamındaki en önemli hamlelerinden biri olan Maarif Modeli, uluslararası öğrenci hareketliliğini artırarak, küresel ölçekte Türkiye'yi tercih edilen bir eğitim merkezi haline getirmeyi amaçlar. Maarif Vakfı, dünyanın çeşitli bölgelerinde açtığı okullarla bu stratejinin kilit unsurlarından biri olarak öne çıkmaktadır. Maarif Modeli'nin Türkiye'nin eğitim ihracatına yaptığı katkı, büyük ölçüde STEM eğitimi, uluslararası sertifikalar, ve dil eğitimi gibi nitelikli programlarla öğrencileri uluslararası standartlara uygun olarak yetiştirmeye odaklanmasındadır. Bu model, Türkiye'nin eğitim sektöründe küresel rekabet gücünü artırmak için modern, yenilikçi müfredatlar ve pedagojik yaklaşımlar sunar. Maarif Modeli ayrıca, Türkiye'nin Orta Asya, Afrika ve Balkanlar gibi bölgelerle olan tarihi ve kültürel bağlarını kullanarak bu bölgelerden daha fazla öğrenci çekmeyi amaçlar (Akpınar & Koksalan, 2024).

Buna ek olarak, Maarif Modeli yurt dışındaki okulları aracılığıyla yalnızca eğitimi değil, aynı zamanda Türkiye'nin kültürel ve diplomatik ilişkilerini de güçlendirmektedir. Eğitim ihracatı, Türkiye'nin dış ticaretinde önemli bir gelir kalemi olma potansiyeline sahiptir ve aynı zamanda ülkenin yumuşak güç unsurlarından biri olarak stratejik önem taşır. Eğitim sektöründe uluslararası öğrenci kabulü, Türkiye'nin ekonomik büyümesine de katkıda bulunurken, Türkiye'nin eğitimde küresel rekabet gücünü artırır (Yurdakal, 2024).

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli: Kültürel ve Millî Değerlerle Eğitim

Maarif Modeli, Türkiye'nin eğitimde küresel sahada daha görünür hale gelmesini ve eğitim ihracatını artırmasını sağlayan stratejik bir yapıdır. Bu model, yurt dışında açılan okullarla Türkiye'nin eğitim markasının dünya çapında tanıtılmasını ve uluslararası öğrenci çekme kapasitesini yükseltmeyi amaçlar. Maarif Vakfı'nın yurt dışındaki okulları aracılığıyla eğitim ve kültürel diplomasi çalışmaları yürütmesi, bu kapsamda önemli bir yer tutar. Özellikle Türkiye'nin Afrika, Orta Asya ve Balkan ülkeleri ile kurduğu eğitim ilişkileri, bu coğrafyalardan gelen uluslararası öğrenci sayısında artışa neden olmuştur (Eşbahoğlu, 2015).

Maarif Modeli, yalnızca akademik başarıya değil, aynı zamanda millî ve kültürel değerlerin aktarılmasına da odaklanır. Türkiye'nin millî ve kültürel değerlerinin uluslararası platformda tanıtılması, bu modelin önemli unsurlarından biridir. Maarif okulları, Türkiye'nin tarihi ve kültürel mirasını eğitim aracılığıyla dünyaya tanıtarak kültürel diplomasi işlevi de görmektedir. Öğrencilerin sadece akademik olarak değil, aynı zamanda sosyal ve kültürel açıdan da donanımlı bireyler olarak yetiştirilmesi, Türkiye'nin yumuşak gücünü artıran önemli bir faktördür (Akpınar, 2024).

Eğitim ihracatı, yalnızca ekonomik açıdan değil, kültürel ve diplomatik ilişkiler açısından da büyük önem taşır. Maarif Modeli, Türkiye'nin uluslararası arenadaki eğitim markasını güçlendirirken, aynı zamanda ülkenin küresel rekabet gücünü artıran bir araç haline

gelmiştir. Bu süreçte, öğrencilere sunulan eğitim fırsatlarının kalitesi, Türkiye'nin tercih edilen bir eğitim merkezi olmasını sağlamaktadır. Özellikle dil eğitimi, teknoloji kullanımı ve müfredatın uluslararası standartlara uyumu, Maarif Modeli'nin başarıya ulaşmasında kilit rol oynayan unsurlardır (Kükey, 2015).

Eğitimde Millî ve Kültürel Değerlerin Önemi

Millî kimlik, tarih bilinci ve kültürel değerlerin eğitime entegrasyonu, bir ülkenin kültürel mirasının korunmasında ve genç nesillere aktarılmasında hayati bir öneme sahiptir. Türkiye'deki eğitim politikaları, millî kimlik ve tarih bilincini güçlendirmek amacıyla şekillendirilmiştir. Bu bağlamda, millî tarih eğitimi yalnızca bireylerin kimlik gelişimini desteklemekle kalmaz, aynı zamanda toplumun kolektif hafızasının canlı tutulmasına katkı sağlar. Tarih eğitimi, öğrencilere sadece bilgi aktarmakla kalmaz; toplumsal değerlere dayalı bir aidiyet duygusu oluşturarak bireylerin geçmişle bağ kurmasına olanak tanır (Bilgili, 2023; Muşmal, 2018).

Millî tarih eğitimi, tarihî olayların, şahsiyetlerin ve değerlerin vurgulandığı bir müfredat yapısıyla şekillenmekte; böylece genç nesillerin ulusal değerlere dayalı bir bilinçle yetişmesi sağlanmaktadır. Tarih bilinci, millî kimlik, kültürel şuur ve millî değerler gibi unsurların ders programına entegre edilmesi önerilmektedir. Bu süreçte toplumsal değerlerin tarihî bağlamda işlenmesi, gençlerin ulusal aidiyet duygusunu pekiştirir ve küreselleşen dünyada ulusal kimliklerini korumalarına yardımcı olur (Tabur, 2024; Şahnagil, 2024).

Türkiye'de T.C. İnkılâp Tarihi ve Atatürkçülük gibi dersler, millî kimlik bilincinin kazandırılmasında önemli bir rol oynar ve bu derslerin öğrenciler üzerinde olumlu etkiler yarattığı araştırmalarla ortaya konmuştur. Ancak, millî kimlik eğitiminin yalnızca belirli derslerle sınırlı kalmaması, tüm müfredat genelinde bu değerlerin vurgulanması önemlidir. Bu tür bir eğitim modeli, bireylerin hem yerel kimliklerini geliştirmelerini hem de küresel dünyada evrensel değerlere sahip bireyler olarak toplum içinde etkin bireyler olmalarını sağlar (Bilgili, 2023; Uzun, 2022).

Maarif Modeli, millî ve kültürel değerlerin ön planda tutulduğu bir eğitim yaklaşımı benimsemektedir. Bu model, öğrencilerin sadece yerel kimliklerini güçlendirmekle kalmayıp, evrensel değerlerle donanmış bireyler olarak küresel arenada rekabet etmelerine de olanak tanır. Özellikle kültürel mirasın eğitim yoluyla aktarılması, yeni nesillerin bu değerleri içselleştirmesini ve topluma bilinçli bireyler olarak katılmalarını destekler. Değerler eğitimi, millî kimlik ve toplumsal aidiyet hissi oluştururken, kültürel mirasın korunmasına da katkı sağlar. Bu modelin diğer bir yönü ise Türkiye'nin kültürel değerlerini uluslararası platformda tanıtarak diplomatik ve ekonomik ilişkileri güçlendirmeye hizmet etmesidir. Bu amaç doğrultusunda, Türkiye'nin eğitim sistemi hem yerel hem de uluslararası öğrenciler için cazip hale getirilmektedir (Külcü, 2024; Uzun, 2022).

Kültürel Mirasın Yeni Nesillere Aktarımı

Kültürel miras, bir toplumun tarihini, kimliğini ve değerlerini koruyarak gelecek nesillere aktarması gereken en önemli unsurlardan biridir. Eğitim, bu mirasın korunup aktarılmasında kritik bir rol oynar (Smith, 2006). Özellikle somut ve somut olmayan kültürel mirasların yeni nesillere öğretimi, toplumun kimlik bilincini geliştirmek ve kültürel sürekliliği sağlamak açısından önem taşır (UNESCO, 2003).

Somut kültürel miras, fiziksel varlığı olan eserleri ve yapıları kapsarken; somut olmayan kültürel miras, gelenekler, görenekler, dil, müzik, dans ve el sanatları gibi maddi olmayan değerleri içerir. UNESCO'nun 2003 yılında kabul ettiği Somut Olmayan Kültürel Mirasın Korunması Sözleşmesi, bu mirasın korunması ve gelecek nesillere aktarılmasının önemini vurgulamaktadır (UNESCO, 2003). Eğitim yoluyla kültürel mirasın aktarılması, bireylerin toplumsal aidiyet duygusunu güçlendirir ve kültürel çeşitliliğin korunmasına katkı sağlar (Harrison, 2010).

Okullarda kültürel miras konulu derslerin artırılması, öğrencilerin tarihî eserleri yerinde görmelerini sağlayacak geziler düzenlenmesi ve kültürel etkinlikler, gençlerin bu mirası tanımalarını destekler (Brown & Perkins, 1992). Ayrıca, dijital dünyada da kültürel mirası gençlere tanıtmak ve sevdirmek mümkündür. Sanal müze turları, tarihî oyunlar ve

kültürel mirasla ilgili mobil uygulamalar, gençlerin bu mirasa olan ilgisini artırabilir (Jones, 2014).

Kültürel Mirasın Eğitimde Yeri ve Önemi

Eğitimde kültürel mirasın aktarımı, öğrencilerin sadece geçmişle bağ kurmasını sağlamakla kalmaz, aynı zamanda onların topluma aidiyet duygusunu güçlendirir. **Sosyal Bilgiler** derslerinde yer verilen miras eğitimi, öğrencilere tarihî mirası tanıma, onu koruma ve gelecek kuşaklara aktarma bilincini kazandırır. Yapılan araştırmalar, kültürel miras eğitiminin öğrencilerin akademik başarıları üzerinde olumlu bir etki yarattığını göstermektedir. Bu süreçte, öğrencilerin kültürel değerlere yönelik tutumları da olumlu yönde gelişir (Bilgili, 2024).

Kültürel Mirasın Eğitimde Somutlaştırılması

Somut kültürel mirasların, yani tarihî eserlerin, sanatın ve folklorun öğrencilere kazandırılması, onların geçmişle bağ kurmalarına yardımcı olur. Türkiye’de uygulanan eğitim modellerinde, özellikle Türk Halk Müziği gibi somut olmayan mirasların, ders kitaplarında yer alması kültürel aktarım için önemli bir strateji olarak kullanılmaktadır. Türküler, tarihî olayların ve toplumun duygularının anlatıldığı güçlü araçlar olarak kabul edilir. Bu tür öğelerin ders içeriklerinde yer alması, öğrencilerin Türk kültürüne daha yakından bağlanmalarını sağlar (Yavuzel, 2024).

Sonuç

Maarif Modeli, Türkiye’nin eğitim sisteminde gerçekleştirdiği önemli reformlarla eğitim ve toplum üzerinde geniş kapsamlı etkiler yaratmayı amaçlayan bir girişimdir. Bu model, sadece akademik başarıya odaklanmak yerine, öğrencilerin ahlaki, sosyal ve duygusal gelişimlerini destekleyerek bütüncül bir eğitim yaklaşımını benimsemektedir. Bu yönüyle, eğitim sürecinin bireyler üzerindeki etkisini artırırken topluma daha donanımlı ve sorumluluk sahibi bireyler kazandırmayı hedeflemektedir. Maarif Modeli’nin eğitim üzerindeki en belirgin etkisi, teknolojinin ve dijitalleşmenin eğitim süreçlerine entegre edilmesiyle modern dünyanın gereksinimlerine uygun bireyler yetiştirme kapasitesidir. Bu süreç, öğrencilerin dijital okuryazarlık, eleştirel düşünme, problem çözme ve iş birliği becerilerini geliştirerek 21. yüzyıl becerileriyle donatılmalarını sağlar. Ayrıca, milli ve manevi değerlerin eğitimin merkezine alınması, öğrencilerin hem yerel kimliklerini güçlendirmelerine hem de küresel düzeyde sorumluluk bilinci yüksek bireyler olarak yetişmelerine olanak tanır. Toplum üzerinde ise Maarif Modeli, eğitimde fırsat eşitliği sağlayarak sosyal adaleti güçlendirmeyi amaçlar. Dezavantajlı grupların eğitime erişimini artırarak her bireyin potansiyelini gerçekleştirmesine olanak tanıyan bu model, eğitim süreçlerine daha fazla katılımı teşvik eder. Bu sayede, toplumsal katılım artarken, bireylerin sadece akademik olarak değil, topluma katkı sağlayacak sosyal sorumluluk bilincine sahip bireyler olarak yetişmeleri sağlanır. Kültürel değerler, bir toplumun kimliğini oluşturan en temel unsurlardan biridir ve bu değerlerin korunması ve gelecek nesillere aktarılması eğitim yoluyla sağlanır. Kültürel değerlerin eğitim süreçlerine entegre edilmesi, sadece bireylerin kişisel gelişimlerine değil, toplumun bir bütün olarak varlığını sürdürmesine ve güçlenmesine de katkıda bulunur. Bu bağlamda, eğitim sistemleri bireylerin hem yerel kimliklerini güçlendirmeyi hem de küresel dünyada ayakta kalmalarını sağlayacak değerlerle donatılmalarını hedeflemelidir. Kültürel değerlerle eğitimin en önemli işlevlerinden biri, bireylere ait oldukları toplumun tarihini, geleneklerini ve etik anlayışını öğretmektir. Bu süreç, genç nesillerin geçmişle bağ kurmasını, topluma aidiyet hissetmelerini ve milli kimlik bilincine sahip olmalarını sağlar. Aynı zamanda, öğrencilerin milli ve manevi değerler etrafında şekillenen bir eğitim alması, onların sosyal sorumluluk bilincine sahip bireyler olarak yetişmesine yardımcı olur. Bu şekilde bireyler, sadece kişisel başarı odaklı değil, topluma ve insanlığa katkı sağlayacak bilinçli bireyler haline gelir. Gelecek nesillerin, küreselleşen dünyada kendi kimliklerini koruyabilmesi ve kültürel mirasa sahip çıkabilmesi için kültürel değerlerin eğitime entegre edilmesi büyük bir önem taşır. Kültürel mirasın aktarımı, gençlerin yalnızca akademik bilgiyle değil, aynı zamanda toplumsal ve ahlaki değerlerle donatılmasını sağlar. Özellikle hızla dijitalleşen dünyada, yerel değerlerin korunması ve bireylerin kültürel köklerine sadık kalmaları, toplumların uzun vadede sürdürülebilir gelişimlerini sağlar.

KAYNAKÇA

- Akpınar, B. (2024). *Eğitimde Maarif ve Müfredat Yenileme İhtiyacı*. İnönü Üniversitesi.
- Akpınar, B., & Koksalan, B. (2024). *Eğitimde Maarif ve Müfredat Yenileme İhtiyacı: Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Üzerinden Teorik Bir Analiz*. Tarih Okulu Dergisi, 17(68), 27-48.
- Alkış, M. (2020). *Üniversite Öğrencilerinin 21. Yüzyıl Becerilerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi*. Necmettin Erbakan Üniversitesi.
- Alp, Ö. (2019). *Eğitim Yönetimi ve Denetimi Alanında Yapılmış Lisansüstü Nicel Tezlerin Sistemik Derlemesi*. Harran Üniversitesi.
- Alp, Ö. (2019). *Eğitim yönetimi ve denetimi alanında yapılmış lisansüstü nicel tezlerin sistemik derlemesi*. Harran Üniversitesi.
- Bilgili, A. S. (2024). *Somut Kültürel Mirasın Öğrenciler Üzerindeki Etkileri*. Milli Eğitim Dergisi.
- Brown, B., & Perkins, D. D. (1992). *Disruptions in place attachment*. In I. Altman & S. M. Low (Eds.), *Place attachment* (pp. 279-304). Springer US.
- Cingöz, A. (2023). *Fen Bilimleri Dersi Öğretim Programı Kazanımlarının 21. Yüzyıl Becerileri Açısından İncelenmesi*. Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi.
- Çelebi, N. (2015). *Türk Millî Eğitim Sistemi Temel İlkelerinin Gerçekleşme Düzeyi: 1973 - 2012*. Marmara Üniversitesi.
- Çelik, N., & Gündoğdu, O. (2019). Eğitimde Teknoloji Kullanımı ve Yapılandırmacı Öğrenme Yaklaşımı. *Eğitim Teknolojileri Dergisi*, 4(1), 101-119.
- Dayıoğlu Öcal, S. ve İşcan, S. (2020). Millî Eğitim Bakanlığı 2023 Eğitim Vizyonu Belgesi ve Dewey'nin Türkiye Maarifi hakkında raporu: Belge analizi. *Anemon Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 8(5), 1505-1518.
- Demirel Kaya, E. (2019). *Eğitimde kapsayıcı eğitim politikaları*. Gazi Üniversitesi. Alkış, M. (2020). *Üniversite Öğrencilerinin 21. Yüzyıl Becerilerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi*. Necmettin Erbakan Üniversitesi.
- Doğru, M., Gençosman, T., Ataalkın, A. ve Şeker, F. (2012). Fen bilimleri eğitiminde çalışılan yüksek lisans ve doktora tezlerinin analizi. *Türk Fen Eğitimi Dergisi*, 9(1), 49-64.
- Emin, M. N. (2018). Eğitimde yeni yol haritası: 2023 Eğitim Vizyon Belgesi. SETA.
- Eşbahoğlu, F. (2015). *İlköğretim 5 ve 6. sınıflarda seçmeli derslerin seçim sürecinde karşılaşılan sorunlar ve çözüm önerileri*. İstanbul Aydın Üniversitesi.
- Gültekin, M., & Karadeniz, Ş. (2020). Eğitimde Dijital Dönüşüm ve Teknoloji Kullanımı. *Eğitim Bilimleri Dergisi*, 16(3), 235-250.
- Harrison, R. (2010). *Understanding the politics of heritage*. Manchester University Press.
- Jones, S. (2014). *Why cultural heritage matters: A resource guide for integrating cultural heritage management into Communities Work*. Rio Tinto.
- Karabulut, G. (2018). *Demokratik Vatandaşlık ve Ortaokul Öğrencilerinin Metaforlarıyla Algılanması*. Sakarya Üniversitesi.
- Kaya, E. D. (2019). *Millî Eğitim Bakanlığının temel eğitim kademesindeki dezavantajlı öğrencilere yönelik kapsayıcı eğitim politika ve uygulamaları*. Gazi Üniversitesi.
- Kutlu Demir, Ö. (2018). *21. Yüzyılda Öğrenme: Web 2.0 Araçlarının Yetişkin Türk Dil Sınıflarına Entegrasyonu*. Çağ Üniversitesi.
- Kükey, N. (2015). *Millî Eğitim Temel İlkeleri ve Kanunları*. Marmara Üniversitesi.
- Külcü, Ö. T. (2024). *Kültürel Miras Kavramının Eğitim Açısından Önemi*. Akademia Disiplinlerarası Bilimsel Araştırmalar Dergisi.

- Lowenthal, D. (1998). *The heritage crusade and the spoils of history*. Cambridge University Press.
- Metin, E. (2018). *Eğitimde Teknoloji Kullanımında Öğretmen Eğitimi: Bir Durum Çalışması*. Bahçeşehir Üniversitesi.
- Sani-Bozkurt, S. (2017). Özel Eğitimde Dijital Destek: Yardımcı Teknolojiler. *Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3(2), 37-60.
- Smith, L. (2006). *Uses of heritage*. Routledge.
- Şahnagil, S. (2024). *Türkiye’de siyasi partilerin millî kimlik algısı: AKP, CHP, MHP örneği*. Cumhuriyet Üniversitesi.
- Tabur, E. (2024). *Öğrencilerde millî kimlik kavramı ve T.C. İnkılâp Tarihi ve Atatürkçülük dersinin millî kimlik kazanımına etkisi*. Abant İzzet Baysal Üniversitesi.
- Uçkaç, A. (2003). *Eğitimde Fırsat Eşitliği*. İstanbul Üniversitesi.
- UNESCO. (2003). *Convention for the safeguarding of the intangible cultural heritage*. Paris: UNESCO.
- Uzun, F. (2022). *Eğitimde Etik ve Ahlaki Değerlerin Artan Önemi*. Eğitim ve Toplum Dergisi.
- Ülçay, O. (2024). *Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Değerlendirmesi*. Ulusal Eğitim Toplum ve Dünya Dergisi, 1(2), 70-75.
- Yavuzel, S. T. (2024). *Türk Halk Müziği ve Kültürel Aktarım*. Bursa Uludağ Üniversitesi.
- Yıldırım, M. (2006). *Kamu Yönetiminde Şeffaflık ve Hesap Verebilirlik*. Cumhuriyet Üniversitesi.